

Jacht op talent in de theaterschool

DE ENERGIE DRUIPT VAN DE MUREN AF

De jury van Het Debuut, een landelijke tournee met drie afstudeervoorstellingen op één zag onlangs op het ITS festival 21 voorstellingen op een dag. Scènes keek mee.

's Ochtends om half elf krijgt iedereen een overlevingspakket met water, salade, wraps crackers en fruit. Vervolgens dwalen we uren langs zaaltjes in de Theaterschool aan de Jodenbreestraat in Amsterdam. We zien dans, mime, performance, toneel, spoken word, kleinkunst en uiteraard veel mengvormen. Deze makende spelers houden het zelden bij één discipline. Bij het applaus van de negentiende voorstelling kijken de juryleden elkaar verrukt aan. Tot nu toe viel het niveau niet mee. Maar dit was een hele authentieke sterke productie. Iedereen is euforisch. Nog twee voorstellingen te gaan. Daarna lonkt de kroeg. Tegen middernacht is er juryberaad. Men is het snel eens. Alleen de volgorde van de acts in het programma *Het Debuut* is nog een discussie. Eerst de rappers, dan de mimers en tenslotte de soloperformance, of is het misschien toch beter om met de verstilde mime te beginnen?

Meer mannen dan vrouwen

Het ITS festival is de gelegenheid om te zien wat er zoal gemaakt door afstuderende theatermakers. In totaal zijn er in vijf dagen 52 voorstellingen van alle podiumkunstopleidingen Nederland te zien. De jury signaleert dat dit jaar weer meer mannen te zien zijn waar vorige edities vrouwen domineerden. Opvallend is dat veel producties mooie elementen bevatten, maar niet af zijn. Of ze bestaan uit louter leuke ideeën zonder dramatisch fundament. Veel solospelers lijken er op uit te zijn om in korte tijd te etaleren wat ze allemaal kunnen. Dat is soms leuk om te zien, maar het komt een voorstelling bijna nooit ten goede. Wat mij frappeert is de opwindende sfeer in de gangen van de theaterschool. Overal jonge, mooie, eigenwijze en ijdele mensen die zenuwachtig heen en weer lopen om even later hun stinkende best te doen. Ze weten dat die jury hier rondloopt. Een van de soloperformers maakt daar zelfs een brutale grap over. Spanning en ontlading volgen elkaar snel op bij de spelers. De energie druipt hier van de muren af.

Talent ontmoeten bij Het Debuut

Al jarenlang spant Via Rudolphi Producties, hofleverancier voor kleine zaal voorstellingen, zich in voor jong talent. Zij bedachten vijf jaar geleden Het Debuut. De drie acts die daarvoor geselecteerd worden, mogen ruim twintig keer optreden in theaters in het hele land. Een geweldig leerzame ervaring. Als de keuze gemaakt is, gaat Peer van den Berg, bekend van Suver Nuver, enkele dagen met de drie acts aan het werk om de voorstellingen te verfijnen. Ook begeleidt hij de jonge makers tijdens de tournee. Bezoekers zien voor de pauze twee voorstellingen van ongeveer een half uur. Na de pauze volgt de derde. Na afloop kan iedereen op de speelvloer met een drankje van gedachten wisselen met de makers.

Drie voorstellingen

Intieme mime

Op het toneel staan enkele blokken. Een van de twee jongens ligt aan de voeten van toeschouwers op de eerste rij. De ander komt van de stelling af en brengt hem in een foetus

houding. Zo rolt hij hem naar de stellage toe en brengt hem naar boven. Eenmaal boven springt de jongen weer naar beneden. Dit herhaalt zich enkele malen waarbij de tiller steeds meer inspanning moet leveren om de getilde boven te krijgen. Dat is spannend. Het spel tussen de twee jongens evolueert waarbij wederzijdse afhankelijkheid een grote rol speelt. *The place to be* van Koen van der Heijden en Hidde Aans-Verkade beweegt zich tussen mime en dans. Het is een breekbare voorstelling vol intimiteit en subtiele humor met prachtig beheerst spel.

Woordenwaterval

Ze zijn stoer en ze gunnen elkaar wat. Maar genoeg is genoeg en dan schiet de een de ander af om zelf diens plaats in te nemen. Woorden buitelen voortdurend over je heen in een freestyle rap die ter plekke gemaakt wordt. Terugkerend thema in de woordenwaterval is de zoektocht naar waarachtigheid en de bevrijding van het zelf-oordeel. Natuurlijk willen beiden willen de coolste en de slimste zijn. Joey Schrauwen en Nick Livramento maken in *What sounds like now* een spannende battle. Deze twee Rotterdammers laten zien dat zelfonderzoek, competitie en kameraadschap hand in hand kunnen gaan.

Ontroerende solo

In een boksbroek staand in een hoop aarde brengt Romano Haynes zijn familie tot leven. Hij mist zijn vader en adoreert zijn moeder die hem maakte tot wat hij nu is. *The seed of life* is een ontroerende, indrukwekkende performance, omlijst met zang van Yorlenie Delgrado. Haynes is een geboren verteller die spelend slechts op twee vierkante meter, zijn publiek van begin tot eind in de greep houdt. Muziek, tekst, geur en fysiek spel maken *The seed of life* meer dan een voorstelling. Het is een belevenis. Haynes studeerde af in Maastricht, schrijft veel poëzie en was eerder te zien in de musical over Nelson Mandela.

Het Debuut van Via Rudolphi Producties is te zien van 15 september t/m 2 november. www.viarudolphi.nl